

[Nyboe Andersen.]

den stillede forespørgsel. Jeg kan godt forstå, at ministeren gerne har villet gøre rede for regeringens stilling på nuværende tidspunkt til alle de mange planer vedrørende det fremtidige samarbejde inden for EF, som jo i denne tid af Kommissionen bliver forelagt Ministerrådet. Jeg vil dog sige for en anden gangs skyld, at ministeren måske skulle have valgt en lidt anden form, f. eks. den, man er kommet ind på at bruge ved åbningstalen i oktober, nemlig at give en kortfattet mundtlig redegørelse for de vigtigste politiske problemer og så lade resten af talen forelægge skriftligt. Det kunne have sparet folketinget for mindst en time i går eftermiddags, og det kunne samtidig have gjort det muligt for ministeren at gøre den mundtlige del af talen lidt mere inspirerende og spændende, end den nu blev.

Sammenligningen med åbningstalen er i øvrigt ikke helt uberettiget, også hvad indholdet angår, for ministerens redegørelse var jo en gennemgang af regeringens holdning til de mange sider af det fremtidige samarbejde inden for EF. Det er ting, der for de allerfleste sagers vedkommende først vil blive virkeliggjort i løbet af en årrække, men i betragtning af, at det danske formandskab jo begynder om nogle få uger, kan jeg da godt forstå, at regeringen har en naturlig interesse i så hurtigt som muligt at nå frem til en foreløbig afklaring af sin egen stilling, og den afklaringsproces er vi da kun glade for at folketinget bliver inddraget i.

Før jeg går nærmere ind på problemer om den fremtidige udvikling, vil jeg godt sige et par ord om den tid, der er gået siden folkeafstemningen. Vi valgte jo den 2. oktober mellem to alternative fremtider: den ene som medlem af EF, den anden stående udenfor, og vi er begyndt at gøre vore erfaringer om livet som medlem, men kommer heldigvis aldrig til at opleve, hvordan den anden fremtidsmulighed ville have formet sig. Forskellige ting, som er hændt i den senere tid, tyder efter min opfattelse på, at virkningerne af et nej ville have været mindst lige så alvorlige, som tilhængerne dengang fremstillede dem. Jeg tænker navnlig på den internationale valutaudvikling, især på det forhold, at det britiske pund er faldet henved 15 pct. og dollaren endnu mere i forhold til tidligere. Hvis vi havde

holdt os uden for EF, ville det jo på den baggrund have været aldeles utænkeligt, at kronen kunne have været fastholdt på sit nuværende niveau; vi måtte have foretaget en devaluering af en meget betydelig størrelse og ville dermed have fået prisstigninger ind over landet, som langt ville overstige dem, vi nu oplever.

Jeg skal også nævne, at den handelsaftale, Norge har opnået, har fået et indhold, der nøje svarer til, hvad tilhængerne af medlemskab havde forudsagt. Anvendt på et Danmark, der stod uden for EF, bekræfter det norske eksempel, at vi ikke havde haft chance for at opnå en aftale omfattende landbrugseksporten. Jeg ved godt, at Norges handelsproblemer ikke er lige så alvorlige, som Danmarks i så fald ville være blevet, men den norske situation har jo alligevel udviklet sig sådan, at der nu er et klart flertal i den norske befolkning, som mener, at den beslutning, man traf sidste efterår om at stå uden for EF, var forkert.

Kampen for og imod vil stadig være et afgørende spørgsmål i norsk politik og vil fortsætte med at være det, indtil Norge engang bliver medlem, og det sker forhåbentlig inden slutningen af dette tiår, men i modsætning hertil kan man heldigvis konstatere, at den danske befolkning har taget den klare beslutning af 2. oktober til efterretning. Der vil fortsat være uenighed om dele af den politik, Danmark vil føre som medlem af EF, men der er ikke mange, der alvorligt forestiller sig, at der kan skabes et flertal i befolkningen eller her i folketinget for at bringe medlemskabet til ophør.

Hvordan har så medlemskabet siden nytår påvirket den danske hverdag? Jeg synes, man først kan sige, at de forventninger, vi havde om kontante fordele allerede i 1973, er gået i opfyldelse. Det betyder bl. a., at der er sparet 1 milliard kr. på statsbudgettet til landbrugsstøtte, og at der vil komme et tilskud på over 2 milliarder kr. udefra i form af højere eksportpriser til gavn for betalingsbalancen.

I den forbindelse kan man unægtelig godt beklage, at befolkningen har svært ved at opdage nogle af delene. Bortfaldet af landbrugsstøtten har jo ikke ført til, at skatterne er sat ned. Hvis det var sket, havde forbrugerne klart kunnet se, at de fik mere end rigelig dækning for den del